

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Bortset fra en redaktionel ændring ved lov nr. 244 af 9. juni 1982 er skattekontrolloven senest ændret ved lov nr. 296 af 10. juni 1981 (lov om ændring af forskellige skattelove (aktieavancebeskatning m.m.)). Forslaget vedrørende sidstnævnte lov er omtalt i Folketingstidende 1980-81 som følger:

Lovforslaget som fremsat	A	sp. 3347
Fremsættelsen	F	sp. 5485
1. behandling	F	sp. 6262
2. -	F	sp. 12595
3. -	F	sp. 12894
Betænkning	B	sp. 1233
Forslaget som vedtaget	C	sp. 783

Nærværende forslag omfatter 2 egentlige ændringer af gældende lov. Der foreslås indført en pligt for arbejdsgivere til uopfordret at give skattemyndighederne oplysning om visse naturalydelser, der tilflyder de ansatte udover den kontante løn, nemlig bil til rådighed, fri bolig og fri telefon.

Endvidere foreslås en ændring af gældende regler om, hvilke organer inden for skatteadministrationen der har ret til at indkræve oplysninger om navngivne personers mellemværende med pengeinstitutter.

De øvrige ændringer er af redaktionel karakter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Efter skattekontrollovens § 7, stk. 1, a, skal arbejdsgivere m.fl. efter udløbet af et kalenderår uopfordret give skattemyndighederne oplysning om, hvilke kontante ydelser der i det forløbne år er udbetalt eller godskrevet de ansatte.

En tilsvarende oplysningspligt gælder for forfatter- eller komponisthonorarer, honorarer til døvende kunstnere og foredragsholdere o.lign.

Endelig omfatter denne oplysningspligt udbetaling af beløb, der ifølge skatte- og afgiftsministerens bestemmelse efter kildeskattelovens § 43, stk. 2, er A-indkomst for modtageren.

Oplysningspligten efter lovens § 7 omfatter derimod ikke visse naturalydelser, der tilflyder de ansatte i kraft af ansættelsesforholdet, men i princip repræsenterer disse ydelser en skattepligtig værdi for modtagerne.

Den økonomiske udvikling har medført, at naturalydelser i ansættelsesforhold bliver mere og mere almindelige, hvortil kommer, at naturalydelser bliver mere og mere værdifulde for den ansatte som følge af det stigende skattetryk.

Udtrykket naturalydelser omfatter et bredt spektrum af goder af meget forskellig art og på meget forskelligt grundlag.

En fuldstændig kortlægning af samtlige forekommende naturalydelser vil næppe være mulig.

I et vist omfang sker der beskatning af naturalydelser, men regeringen har fundet det begrundet at søge at sikre, at flere naturalydelser beskattes.

Det vil dog være vanskeligt i en lovbestemmelse at afgrænse de naturalydelser, som har ligningsmæssig interesse, fra de ydelser, som er uden betydning. Et alt for finmasket kontrolsystem ville belaste administrationen uden at give et rimeligt skatteprovenu. Det er imidlertid muligt i en lovbestemmelse at afgrænse goder som bil, bolig og telefon. Disse naturalydelser betyder i mange tilfælde en betydelig økonomisk fordel for modtageren, og det findes rimeligt, at skattemyndighederne automatisk får oplysning om sådanne ydelser, således at det sikres, at beskatning finder sted.

Det foreslås derfor at pålægge arbejdsgivere m.fl., der stiller naturalydelser i form af bil, bolig eller telefon til rådighed for deres ansatte, en automatisk oplysningspligt overfor skattemyndighederne på samme måde som gælder for kontante ydelser. Den foreslåede oplysningspligt skal gælde uanset om der er udbetalt kontant vederlag eller ej.

De pågældende oplysninger skal gives i den oplysningseddell, som alle arbejdsgivere m.fl. i mange år har skullet sende til skattemyndighederne efter udløbet af et kalenderår med oplysning om kontant løn m.v.

Oplysning om de nævnte naturalydelser skal gives ved afkrydsning af felter på oplysningsed-